

Herečka Lucia Siposová svoje rodné mesto miluje aj nenávidí

Vždy sa však do neho rada vracia. Pred rokmi si skúsila, aké to je žiť bez Bratislavy. Strávila tri roky v New Yorku. Miss „shee-paw-shaw-va“ ako za veľkou mláskou jej priezvisko vyslovovali, toho zažila naozaj dosť a domov sa vrátila s hŕbou zápisov v batohu, ktoré neskôr vydala v knižnej forme. Nedávno tak ku knihe Hello, my name is Anča Pagáčová, pribudlo pokračovanie S láskou Anča Pagáčová, ktorej krstným otcom bol ďalší Bratislavčan Robo Grigorov. Herečka, speváčka, spisovateľka, no predovšetkým nádherná energická žena. O láskach i neláskach (v meste) sme sa s Luciou rozprávali počas jednej horúcej letnej noci (v meste), až kým nám výhľad na Dunaj „neprekryl“ prešporský súmrak.

Ako by si v krátkosti opísala „vzťah“ ty a Bratislava?

Bratislava je môj domov. So všetkým dobrým aj zlým. Rada ju opúšťam, no ešte radšej sa do nej vraciam. Zatažuje ma, ale aj lieči. Nenávidím ju a milujem zároveň. Záver: Nie je mi ľahostajná.

V ktorej časti mesta si vyrastala?

Narodila som sa v centre, kde som aj tri roky žila, na Štefanovičovej. Teraz tam je nejaká banka, myslím. A potom sme dostali väčší byt v novostavbe v Petržalke, kde som prežila skvelé detstvo. Na konci Petržalky, smerom na Rusovce, bol vtedy samý les a jazerá. S deťmi z paneláku sme sa flákali celé dni po vonku. Nemôžem sa stažovať.

Ak by ti niekto povedal:

„Ukáž mi najkrajšie miesto v Bratislave!“

Kam by si ho zobrala?

Dnes sa mi páči moje Nové mesto, Sad Janka Kráľa, Medická záhrada alebo úžasná sa mi zdá nádvoriečko okolo Dómu sv. Martina.

Tri roky si si skúsila aj život v New Yorku, o ktorom si povedala, že je to veľmi slobodné, pulzujúce, inšpirujúce ale zároveň deštruktívne mesto. A najmä vysoko návykové. Aké prívlastky by sa hodili na Bratislavu?

Prirodzená, nevystatuje sa. Plná nečakaných zákutí, kde je čo objavovať. Neprvoplánová.

Sleduješ dianie v Bratislave? Zapájaš sa do nejakých občianskych akcií,

petícií a podobne?

Verejne som sa zapojila do petície za zrušenie ropovodu cez Petržalku, lebo je to zóna, kde ešte stále žije moja rodina a po ozrejmenej situácii sa mi to zdalo dôležité. Inak sa vždy latentne zapojím do aktivít, ak ide o ohrozenie estetiky a ducha mesta.

V týchto dňoch ti vyšla druhá knižka S láskou Anča Pagáčová, voľné pokračovanie prvej Hello, my name is Anča Pagáčová – tá bola inšpirovaná tvojím pobytom v USA. Táto druhá knižka je o čom? Čo bolo inšpiráciou?

Inšpiráciou boli moje skúsenosti za posledných sedem rokov, ale aj skúsenosti ľudí okolo mňa. Vzťahy, rodina, práca, cestovanie. Život okolo mňa. V skratke je to taký smutnosmiešny román o slepej láske. Roky si zapisujem rôzne myšlienky, témy a situácie. Potom sa v tom prehrabujem a poučijem podľa potreby. Na vyjadrenie vecí, ktoré považujem za dôležité, aby o nich ľudia čítali. Píšem pre ľudí, chceme ich inšpirovať. S humorom a nadhľadom. Myslim, že mnoho ľudí sa v tom príbehu nájde.

Si fatalista, ktorý si povie, že aj tak je všetko, ako má byť, alebo si skôr typ, ktorý má svoj osud pevne v rukách a nič nenecháva na náhodu?

Som človek, ktorý pripúšťa možnosť všetkého. Myslim, že sme dostali do vienka nejaké schopnosti a dary, ktoré nás môžu nasmerovať

Nechcem byť šedá myška, chcem žiarit!

Lucia Siposová je herečka, speváčka aj spisovateľka.

Lucia strávila tri roky v New Yorku, ale Bratislava je jej domov.

Knihu Lucie Siposovej pokrstil Robo Grigorov.

k tomu, ako žiť svoj život. Máme v rukách isté nástroje, ktorými svoj život vytvárame. Ale mnohé podstatné veci sa dejú bez nášho pričinenia, bývajú nám povedané. Niekedy stačí nič nerobiť a všetko sa udeje ako má aj bez nás. A naopak, niekedy sa musíme rozhodnúť, keď chceme zmenu.

Máš trochu taký bosorkovský kukuč. Ako si na tom s intuíciou, čarami, bylinkami a podobnými vecami? Veríš im, resp. riadiš sa nimi?

Stojím nohami na zemi, ale rešpektujem paralelné svety. Cítim energie a mám dobrú intuíciu, ktorej verím. Aj bylinkám a radám starých materí.

Jeden tvoj fanúšik o tebe na internete napísal, že máš veľmi krásne vlasy a kučeravé oči. Je pre teba výzor dôležitý, resp. aký máš názor na to, že pekné ženy to majú v živote ľahšie?

Kučeravé oči? Áno. Myslim, že moje oči sú kučeravé. Ľudia s kučeravými vlasmi

majú kučeravé oči aj myšlienky. Myslim, že to nie je o kráse, ale o charizme. Charizma je čiastočne dar, ale môže to byť aj vyrovnanosť a sebavedmie, ktoré ľudí priťahuje. Taktiež nejaký pozitívny životný postoj, schopnosť rozlíšiť prvoradé od druhoradého. To je krása. Ale nie tá povrchová. A ďaleko príťažlivejšia. Ako raz povedal Juraj Kukura, že krása trvá dva týždne, ak je plochá. Ale krása je tiež dar, ako talent na šport, napríklad. Dá sa z nej vyťažiť. Ale musí to byť vedo-

FOTO: OLES ČHEREŠKO

mé. A k tomu treba aj mozog a srdce, aby to fungovalo. Mne osobne záleží na tom, aby som bola pekná aj zvonku. Som predsa herečka. **Si herečka, ale tvojou veľkou vášňou je spev. Tvoj otec je huslista, dedko bol známy cimbalista a bábicka hrala divadlo a spievala. Spev bol dokonca aj dôvodom, prečo si šla študovať herectvo na konzervatórium. Bez spevu by si teda existovať nemohla. A čo herectvo? Vedela by si bez neho byť?**

Záludná otázka... Bez spevu by som zomrela. Bez herectva by som veľmi zosmutnela. **Americká herečka Susan Sarandon povedala, že najťažšie na herectve je vedieť sa správne zbalit' na dlhé nakrúcanie mimo domova. Ako si na tom ty? Čo si o tom myslíš?**

Bodaj by bolo veľa takých hereckých príležitostí, kedy by som sa musela zbalit' do veľkého kufra a niekam odcestovať. Milujem to... Nevie, čo je najťažšie. Keď vás dobre obsadia, tak to ide

zvyčajne ľahko. Rýchlo ten charakter v sebe nájdete, zahráte ho autenticky a užijete si to. A tak to má byť. Verím, že sme zrodení na to, aby sme robili veci, čo nám idú od ruky. Načo sa trápiť? Život je už aj tak dosť komplikovaný. Dôležité je vedieť povedať NIE tomu, čo nám nesedí. Ja chcem vydat' zo seba to najlepšie. Nepotrebujem byť niekde šedá myška. Načo? Chcem žiarit.

Kto bol idolom tvojho detstva? Z takých tých, ktorých podobizne a fotky

si lepšie na steny detskej izby?

Michael Jackson. Nie je o čom rozmýšľať. **A teraz ruku na srdce. Čo by ti spravilo v súvislosti s Bratislavou (ale nielen!) najväčšiu radosť?**

Fúha. Ťažká otázka. Okrem toho, že chcem žiť v peknom prostredí plnom zelene, rada by som stretla lásku. To je pre mňa momentálne najdôležitejšie.

Hovorí sa: „Povedz mi, čo čítaš, a ja ti poviem, kto si...“ Čo by sme teraz

našli u teba na nočnom stolíku a čo sa dá z toho vyvodit'?

Teraz mám na nočnom stolíku Borisa Filana a jeho Po vtákoch. Vyvodte si z toho, čo chcete...

A na záver: Aká bola najlepšia rada, akú si kedy do života dostala a od koho bola?

Hlavne pokoj, o nič nejde. Všetko sa raz skončí. Ako tento rozhovor. Hlavne si to uži. Tak by povedala teta Margit.

(Jana Majorová)